

ZIE HET LAM VAN GOD, DAT DE ZONDEN DER WERELD WEGNEEMT

hjms

Geliefde broeders en zusters in Christus, de sleuteltekst van de bijbelverkondiging van deze week kunnen we lezen in het Evangelie van Johannes in Joh. 1:29 – *“Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!”*

Ik wil uw aandacht vestigen op twee aspecten:

1. Aanschouw dat onschuldige Lam van God, Zijn Zoon Jezus Christus.
2. De geestelijke strijd die Jezus moest voeren om onze zonden weg te nemen.

Zie, het Lam van God, Jezus! Hij was het goddelijke Offerlam, dat door God de Vader naar de aarde werd gezonden om voor de zonden van de mensen aan het kruis te sterven zodat zij verlost zouden kunnen worden.

En reeds in het Oude Testament, eeuwen geschreven vóórdat Jezus werd geboren, kunnen we op meerdere plaatsen lezen over een lam dat geslacht moest worden, zodat de mensen vrij zouden kunnen zijn. Zo ook in het boek Exodus, hoofdstuk 12 over het Paschafeest. Na een eeuwenlange slavernij in Egypte wilde God Zijn volk Israël verlossen. Farao, de koning van Egypte, wilde zijn goedkope arbeidskrachten echter niet laten gaan, zelfs niet nadat hij al negen vreselijke door God gezonden plagen had ondergaan. Maar met de tiende plaag zou God Israël definitief verlossen. Dan zou God elke eerstgeborene in de huizen doden, maar aan de Israëlieten zou de dood voorbijgaan. De naam Paschafeest komt hier vandaan. Maar daarvoor zou elk Israëlitisch huisgezin wel een lammetje moeten nemen en slachten en het bloed van dat lam aan de deurposten moeten strijken als een herkenningsteken voor de doodsengel. De doodsengel zou dan een deurtje verder gaan. Het lam wijst ons op Jezus.

Het lam dat gekozen werd, moest onberispelijk zijn. Ex. 12:5 – *“Gij zult een volkomen lam hebben, een manneken, een jaar oud; van de schapen of van de geitenbokken zult gij het nemen.”* Het woordje “volkomen” is in het Hebreeuws “*tamim*” (תָּמִים) en betekent *“gaaf, oprecht, onschuldig, gezond, onberispelijk, ongedeed, zonder gebrek, volledig, volkomen”*.

Waar het mij nu omgaat is, dat dit lammetje op de tiende van de maand Nisan genomen moest worden en pas op de veertiende mocht worden geslacht. In het Jodendom verklaart men, dat in de tussenliggende periode het lammetje tentoongesteld moest worden en gekeurd op eventuele gebreken.

Net zo ging het met Jezus, het Lam van God! Vijf dagen voordat Hij voor onze zonden aan het kruis werd genageld, trok Hij gezeten op een ezeltje Jeruzalem binnen samen met Zijn discipelen. De volgende dag ging Hij naar de tempel en Hij bleef daar! Daar stelde Hij Zich als het ware beschikbaar aan de mensen om gekeurd te worden op eventuele gebreken. Gedurende die dagen in en bij de tempel genas Jezus vele zieken en deed Hij wonderen. Ook vertelde Hij vele gelijkenissen aan de menigte en beantwoordde Hij allerlei strikvrAGEN van de Farizeeërs. Leest u bijvoorbeeld eens Matt. 21 en 22 of Mark. 11 en 12. Men kon Hem echter op geen enkele fout, zonde of misstap betrappen.

Jezus was onberispelijk. Hij was het Lam van God zonder één enkele gebrek. Nooit heeft Hij een zonde begaan (2 Cor. 5:21; Hebr. 4:15; 1 Joh. 3:5). Petrus schreef over Jezus de volgende woorden in 1 Petr. 2:22-23 – *“Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; Die, als Hij gescholden werd, niet wederschold, en als Hij leed, niet dreigde; maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt;”*

Jezus was in Gods ogen het oprecht volmaakte, onschuldige, gave Lam. Uitermate geschikt om in onze plaats te sterven.

Maar dat betekende niet, dat Jezus geen geestelijke strijd had te voeren. Hij wist dat Hij moest sterven. Hij was mens en kende daarom de gevoelens die ieder mens kent. Ook slachtdieren hebben gevoelens. Zij weten en voelen instinctief aan, wanneer hun einde nadert. Meerdere keren heb ik in de krant gelezen, dat koeien of schapen ontsnapten uit het slachthuis of trachtten te ontsnappen. De slachters verklaarden, dat zij in hun ogen vaak panische angst lazen of doffe berusting. Komt het door de misselijk makende, weeïge geur van het bloed? Of door de geur van de spontane ontlastingen tijdens de doodsstrijd? Of de geur van de dood? Jarenlang ben ik op weg naar mijn werk langs twee slachthuizen gefietst, maar nooit heb ik kunnen wennen aan die vreselijke geur, die tot ver buiten het slachthuis te ruiken was.

De Joodse historicus Josephus, die vlak na Jezus in Israël leefde, schreef dat er in de week voor en tijdens het Paschafeest 2,7 tot 3 miljoen pelgrims waren, die Jeruzalem bezochten. Hij schreef ook, dat er dan ongeveer 250.000 lammeren werden geslacht. Tot buiten de stadsmuren hadden de pelgrims hun tenten opgeslagen. De lucht boven Jeruzalem was gedurende die dagen bezwangerd met de geur van het gestorte bloed van de overal geslachte lammeren en met de geur van verbrand vlees. Overal was het geblaas van de lammeren te horen. Het is in deze sfeer, dat Jezus Jeruzalem binnenkwam en naar het tempelplein ging, waar eveneens aan de lopende band offerdieren werden geslacht.

Laten we nu in Joh. 12:23-25,27 Jezus' woorden eens lezen die Hij uitte, toen Hij bij de tempel was aangekomen: *“Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven. Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen.”*

Jezus kwam aan op het tempelplein. Hij zag het slachten van de lammeren en de runderen. Hij hoorde de angstkreten van de dieren. Hij rook de geur van het bloed. En Hij wist, dat nu Zijn uur gekomen was. Jezus wist dat Hij nu als Gods Offerlam zou moeten lijden en aan het kruis op Golgotha zou moeten sterven. Hij wist dat Hij hiervoor op aarde was gekomen. En toen begon de geestelijke strijd van Jezus. De duivel viel Hem aan met gevoelens van doodsangst. In vers 27 lezen we dat Jezus' ziel *“ontroerd”* was. Maar dat is een onjuiste vertaling van het Griekse *“ta'rasso”*. Dit woord betekent juist *“beroeren”* in de zin van *“vrees aanjagen, bang maken, intimideren, beangstigen, verbijsteren, verwarren”*. Jezus werd vrees aangejaagd en geïntimideerd door alles wat Hij zag, rook en hoorde. Jezus werd in een geweldige, geestelijke strijd gevoerd. In Zijn binnenste stormde het op dat moment: *“Wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen.”* Toch accepteerde Jezus de beslissing van Zijn Vader en Zijn bestemming als Offerlam. Maar de geestelijke strijd was nog niet ten einde. En het is hierom dat Jezus, in deze week dat Hij dagelijks in de tempel was, elke avond naar de Olijfberg ging om er te bidden. Elke nacht bracht Jezus door in de Hof van Gethsemané, die boven op deze Olijfberg was gelegen. Luk. 21:37 – *“Des daags nu was Hij lerende in den tempel; maar des nachts ging Hij uit, en vernachtte op den berg, genaamd den Olijfberg.”*

We zijn zo snel geneigd om te denken, dat Jezus met slechts een uurtje bidden in de Hof van Gethsemané, vlák voordat Hij werd gearresteerd, de overwinning in Zijn geestelijke strijd had behaald. Maar zo was het niet. In die week ging Hij elke nacht naar de Hof van Gethsemané om er te bidden en te strijden in de gebeden. Ook nadat Hij in die week op de donderdagavond met Zijn discipelen het paschalam hadden gegeten, vertrok Hij direkt weer naar die Hof om er te bidden. Luk. 22:39 – *“En uitgaande, vertrok Hij, gelijk Hij gewoon was, naar den Olijfberg; en Hem volgden ook Zijn discipelen.”*

Jezus had dus de gewoonte om naar de Olijfberg, naar de Hof van Gethsemané, te gaan. Daarom ook wist de verrader Judas precies waar Jezus was, toen hij met de soldaten kwam om Jezus te arresteren.

In die donderdagnacht werd Jezus opnieuw op een overweldigende manier door de duivel aangevallen. Matt. 26:36-38 – *“Toen ging Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemané, en zeide tot de discipelen: Zit hier neder, totdat Ik heenga, en aldaar zal gebeden hebben. En met Zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedeüs, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier en waakt met Mij.”*

Jezus was zo bang en Hij was in zo'n zware strijd gewikkeld, dat er iets heel abnormaals gebeurde. Zijn zweet werd bloed. Luk. 22:44 – *“En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde aflieden.”*

Was Jezus uitsluitend zo bang, omdat Hij zo'n vreselijke marteldood aan het kruis zou moeten ondergaan? Neen, Jezus was vooral zo beangstigd omdat Hij al onze vieze, smerige zonden op Zich zou moeten nemen. Jezus zou de drinkbeker vól van de zonden van de mensheid moeten drinken en Zelf volkomen tot zonde worden gemaakt. Jezus zou letterlijk en figuurlijk de zondebok worden. 2 Cor. 5:21 – *“Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.”* Jezus werd Zelf zonde. Hij werd de belichaming van zonde.

Broeders en zusters, als u wilt weten, hoé Jezus eruit zag, lees dan Jes. 53:2b-3a – *“.....; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben. Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem;”*

Broeders en zusters, bedenk toch eens of schrijf eens op van welke zonden Jezus u wel niet heeft vrijgemaakt en die Hij u heeft vergeven. En bedenk of schrijf ook ál die zonden en onhebbelijkheden eens op, waarvan u wil dat Hij u alsnog zal vrijmaken. Maak er eens een lijst van. Het zal voor ieder van ons een lijst zijn, waarvoor wij ons diep moeten schamen. Maar ál die ontelbare zonden droeg Jezus voor onze vrijmaking op het kruis. Hij stierf in onze plaats. Hij droeg onze straf!

Oh, wat moeten we Jezus tot in eeuwigheid dankbaar zijn, dat Hij daar in Gethsemané de overwinning in Zijn vreselijk zware, geestelijke strijd heeft behaald. Jezus gaf Zijn wil geheel over in de hand van God de Vader en werd het onschuldige Lam van God.

Luk. 22:42 – *“Zeggende: Vader, of Gij wildet dezen drinkbeker van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede.”*

Jezus gaf Zich na Zijn overwinning over om gekruisigd te worden. Meteen daarna werd Hij gearresteerd, veroordeeld en gekruisigd. Maar samen met Hem werden ál die terechte beschuldigingen van onze zonden eveneens aan het kruis genageld.

Col. 2:14 – *“Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;”*

Ja, het waren uw en mijn zonden, die Jezus aan het kruis nagelden.

Prijst God dat Jezus voor onze zonden wilde sterven. Alles wat wij gedaan hebben en aan Hem hebben beleden, is nu vergeven. Door Hem zijn wij verzoend met God de Vader. De relatie is hersteld en we zijn Zijn kinderen geworden en er wacht ons een geweldige toekomst in de hemel. Dank God voor Zijn geweldige Verlossingsplan. Jezus behaalde de overwinning in de geestelijke strijd in Gethsemané. Hij stierf en nu zijn wij vrij. Maar gelukkig hadden satan en de demonen dat niet in de gaten. Zij dachten juist, dat zij de overwinning hadden behaald: *“Nu hebben we Hem te pakken, nu slaan we Hem aan het kruis, nu zijn wij de overwinnaars.”* En satan en al die demonen, misschien wel miljoenen,

kwamen uit alle duistere hoeken en gaten te voorschijn om Jezus aan het kruis te bespotten. Maar zij bemerkten niet, dat dit juist Gods plan was. Dat Hij juist al die boze machten openbaar wilde maken.

Col. 2:15 – *“En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.”*

Jezus heeft getriomfeerd in de strijd. Het was ontzettend moeilijk! Hij voelde Zich zo ontzettend eenzaam aan het kruis, zó verlaten dat Hij uitriep: *“Mijn God! Mijn God! Waarom hebt Gij Mij verlaten!”* (Matt. 27:46). Maar Jezus hield vol en behaalde de overwinning. Hij mocht en kon uiteindelijk zeggen: *“Het is volbracht”* (Joh. 19:30).

Jezus heeft overwonnen, broeders en zusters, in de strijd. Voor ons! Omdat Hij ons zo liefhad. Opdat wij vrij mochten zijn, verlost van de slavernij van zonde. Oh, God, wat bent U toch oneindig goed voor ons.

Tot slot wil ik een gedeelte uit Ps. 22, waarin de geestelijke strijd van Jezus beschreven staat, citeren:

Ps. 22:7-8,12-19 – *“Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk. Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, Zo wees niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper. Vele varren hebben mij omsingeld, sterke stieren van Basan hebben mij omringd. Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw. Ik ben uitgestort als water, en al mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden mijns ingewands. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en Gij legt mij in het stof des doods. Want honden hebben mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij schouwen het aan, zij zien op mij. Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn gewaad.”*

Geliefde broeders en zusters, moge onze lieve Heiland ons deze week rijkelijk zegenen en ons van elke zonde verlossen. Amen.